

Georg Spöttle: A kis szánkó

2019 december 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Megrázó írás...

Biztos, hogy szép konyhabútor leszek”, búcsúzott platán néni a fiatal fenyőfától, amikor hatalmas vasmarok kaptak el a fenyőfáról udvarán. Egy utolsó, elszáradt kis levél, a levegőben ingadozva hullott le a kissé testes platán asszonyságról, mintha csak szemérmesen integetett volna egy utolsót.

A fiatal fenyő nyújtózkodott egy nagyot majd izgatottan körülnézett, de abban a pillanatban ketten már fel is kapták és elindultak vele a fenyőfához. Ljedten nézte a motollaként forgó fenyőfőlapot. Már régóta készült erre a napra, mindig úgy gondolta, hogy ez olyan lesz, mint a felnőttség válás. Már nem lesz facsemete, hanem valami izgalmas új dolog az emberek világában.

Már érezte törzsén a fenyőfőlap keltette szelet, rémület lett rajta úrrá, de egy szép szál deszka, jobban mondva kettő, hiszen most választotta el őket a fenyőfő rész, megnyugtatták: „ne félj öcskös, egyáltalán nem fáj.” Míg átgondolhatta volna, hogy higgyen-e a deszkáknak már érezte is a forró fenyőfő részpor illatát és valami izgalom járta át égvégéig: „vajon mi leszek?”.

Ennek már vagy egy hónapja lehet. A léceket szépen lelakkozták és kaptak két vagány, piros talpat is. A kis szánkó ott állt barátaival a hatalmas fenyő körül. Várták türelmesen, hogy kis gazdáikhoz kerüljenek. Éjszakánként arról álmodott, hogy kacagó kisgyerekek ülnek a hátán és vidáman csúszkálnak a havas domboldalon. Vajon egy kislányé leszek, vagy kisfiúé? „Várjatok türelemmel kicsikéim”, mondta a bölcs nagy fa nekik. „Karácsonykor majd kiderül ki fog nektek örülni, már csak egy párat kell aludni.”

A kis szánkók izgatottan várták a nagy napot, már maguk előtt látták a havas tájat, hóembereket és elalvásig nézegették a csillagokat, akik még a nagy, bölcs fa csúcsánál is magasabban voltak.

A kis szánkó nagy zajra ébredt. Rengeteg ember volt körülötte. „Talán már karácsony lenne?” – morfondírozott.

„Nem, hiszen a bölcs, nagy fenyő azt mondta még párat aludnunk kell.” Tanácstalanul nézett körbe, de hirtelen észrevett egy fiatal párt. A fiú és egy széplány őket nézték. Kézen fogva álltak és nevettek. „ők lesznek a gazdáim”, gondolta izgatottan a kis szánkó, és ha lett volna szíve (bár ki tudja...) az kiugrott volna örömeiben.

A fiú hirtelen odalépett hozzá és teljes erejével belerúgott. Nagy reccsenéssel törtek el a fenyőlécek. „Ne engedd!” – akarta kiáltani a széplánynak. A lány még mindig mosolygott majd odalépett a kis szánkóhoz és rátaposott.

Pár csepp gyanta hullott ki könnycseppek helyett az törött lécből. A szép piros szántalpak görbén feküdtek mellette.

A kis szánkó haldoklott. Hirtelen valami forró érzett, látta, hogy törött kis léceiből lángok csapnak ki és izzó szikrák szállnak az ég felé. „Csillag leszek...” ez volt az utolsó gondolata.

Megragadt bennem egy mozzanat a tüntetésből, amikor egy fiatal pár szétaposott egy szánkót. Mi motivál egy tizenéves jól öltözött lányt és barátját erre a gyalázatra nem tudom, de engem szíven ütött és megihlette a mesét.

Forrás: [Georg Spöttle Facebookja](#)

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>.

illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
